

може някой да изтълкува това като суетно самоизтъкване и кичене с чужди пера, ми е крайно неприятна.

По отношение на преводите на испански, ето какво пиша в спомена си:

"Със Сунига преведохме на испански "Жетварят" на Йовков ..... и "Под игото" на Вазов ....."

Авторката е погрешно прочела този пасаж, а освен това прибавя съвсем произволно "разкази на Елин Пелин", които преведох с помощта на друг испанец.

2/ "Веднъж / по спомена на Нейков / Димов пътува до Толедо - на юг от Мадрид, - за да прекара няколко дни там в къщата на Ел Греко." Втората част на този пасаж е напълно измислена от авторката. Но с това съвсем безотговорно ми се приписва явно невежество, тъй като къщата на Ел Греко е от повече от век музей. Аз пиша съвсем друго: " /Говори Димов/ Посетих го на втория ден, след като обходих старата имперска столица - Катедралата, къщата на Ел Греко, развалините на Алкасар." Просто изумявам като виждам колко недобросъвестно цитира авторката!

3/ "Пред Тодор Нейков Димов спомена на шега, че може да напише монография за Йезуитския орден, а всъщност още тогава усилено е зрел планът му за "Осъдени души".

А всъщност в спомена е казано:

" - Ти, докторе, май че готвиш някаква монография за Йезуитския орден. Отгатнах ли?

Не получих отговор."

Не той загатва за монография, а аз подхвърлям през него това предположение.

4/ Името Хуан Едуардо Сунига е предадено Хуан Едуардо Сулига, писано е в труда на др. Бояджиева монахът Падре Венкус - падре е на испански о отец, а тук се дава като име. Погрешно е дадено и името на испанския класик Перес Галдос - Гелдос.